

## Arrest

nr. 97 614 van 21 februari 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. CHABOT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Turkmeense origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kirkoeq (Centraal-Irak).*

*In 2007 zou u Irak een eerste maal hebben verlaten omdat u werd bedreigd door een terreurorganisatie omwille van uw werk als kleermaker voor de Amerikanen. U zou naar Nederland zijn gevlucht waar u in september 2007 asiel aanvraagde. U zou er telkens een tijdelijke verblijfsvergunning hebben verkregen tot oktober 2010. Toen werd u door de Nederlandse autoriteiten 'in bewaring gesteld'.*

Zij zouden u de keuze hebben gelaten om verder opgesloten te blijven of om vrijwillig en met terugkeerpremie Nederland te verlaten en terug naar Irak te gaan.

U zou op 16 maart 2011 'vrijwillig' zijn teruggekeerd naar Kirkuk waar u uw intrek zou hebben genomen in uw ouderlijke woning. U zou aan het werk zijn gegaan bij het kapsalon 'Adel'. Gezien uw 'Europese stijl' zou een jongeman u hebben gevraagd zijn haar op een 'moderne' manier te knippen. De vader van de jongeman zou achteraf echter niet gediend zijn geweest met de manier waarop het haar van de jongeman was geknipt en zou in het kapsalon een scène hebben gemaakt, waarop u door uw baas in het kapsalon werd ontslagen. Een tijdje later zouden jongeren u een messteek hebben toegebracht toen u hen niet wilde antwoorden waar u vandaan kwam. Tenslotte zou u een aanvaring hebben gehad met uw vader omwille van de tatoeages die u had laten zetten in Nederland. U zou hem deze tatoeages nooit hebben getoond, maar vrienden van uw vader zouden hem ervan op de hoogte hebben gesteld. Toen u hem de tatoeages liet zien, zou uw vader u de deur hebben gewezen. U zou hierop nog drie dagen in Kirkuk hebben verbleven en besloot in juli 2011 Irak opnieuw te verlaten. Via Turkije en Duitsland zou u in België zijn aangekomen op 7 november 2011. Op 9 november vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw vertrekdossier uit Nederland, een uittreksel uit het handelsregister in Nederland en drie attesten van de ambassade die u in gereedheid heeft gebracht voor uw huwelijksaanvraag.

## **B. Motivering**

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat de vluchtmotieven die u inroept, niet ressorteren onder de criteria van de conventie van Genève, die immers voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land bent ontvlucht omdat u zich niet meer kon conformeren met de aldaar bestaande cultuur en zijn waarden en normen. U stelt duidelijk zich niet meer aan te kunnen passen in Irak (CGVS, pg.11). Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan het asiel inzonderheid omdat ze geen verband houden met één van de criteria bepaald bij art. 1, par.A, lid 2 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met andere criteria die de toekenning van het asiel wettigen. U wordt immers niet geïllustreerd omwille van uw politieke of religieuze overtuiging, noch omwille van uw nationaliteit of etnie en noch omwille van het feit dat u zou behoren tot een sociale groep. Het feit dat u zich niet weet te conformeren met de aldaar bestaande normen en waarden gezien uw tatoeages en uw vernieuwde manier van denken kan bezwaarlijk ressorteren onder sociale groep zoals deze wordt gezien in de Conventie van Genève. Het betreft hier immers geen aangeboren of onveranderlijk kenmerk, noch een kenmerk waarvan u niet bij machte bent dit te wijzigen of een doelstelling die dermate belangrijk is voor uw menselijke waardigheid dat niet gevraagd kan worden dat u er afstand van zou doen. Dat u enkel op een bepaalde manier kapsels wou kappen (CGVS, pg.9), u uw tatoeages - die perfect te bedekken vallen gezien deze zich enkel concentreren op uw linkerarm en uw rug (CGVS, pg.8) - publiekelijk wou tonen betrof uw vrije keuze. Het is dan ook niet onredelijk te stellen dat u gelijkaardige problemen kan vermijden door uw kappersstijl aan te passen en uw tatoeages te bedekken. Dat uw vader u omwille van deze tatoeages de deur wees, is een betreurenswaardige maar louter familiale aangelegenheid en kan eveneens bezwaarlijk ressorteren onder de Conventie van Genève.

Dient bovendien te worden aangestipt dat u in de huidige asielaanvraag het probleem dat zich voordeed in 2006 - omwille van uw werk voor de Amerikanen - niet meer inroept en expliciet stelt dat u om deze reden géén problemen meer heeft gekend (CGVS, pg.6).

Ook wat de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald bij artikel 48/4, § 2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet betreft, maakt u niet aannemelijk een reëel risico op ernstige schade te lopen wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

De door u genoemde zaken zijn onvoldoende zwaarwichtig om gewag te kunnen maken van een reëel risico op ernstige schade in het geval van terugkeer. De aanvaring met de vader van de jongeman die u een modern kapsel aanmat bleef éénmalig zonder verdere consequenties dan uw ontslag (CGVS, pg.9). Maar niets dat er op wijst dat u niet elders, als kapper, aan de slag zou kunnen. Dient bovendien te worden opgemerkt dat u daarna zelf besloot niet meer te werken daar u zich niet wou conformeren met de gevestigde manier van haarknippen (CGVS, pg.9).

De aanvaring met de jongeren waarbij u een verwonding zou hebben opgelopen kadert binnen een gewone straatruzie daar u niet wilde aangeven van waar u afkomstig was (CGVS, pg.9). Bovendien zouden omstaanders u ter hulp zijn gekomen zou uw wonde verzorgd zijn geworden en verzuimde uzelf dit incident - mocht u er hier daadwerkelijk zwaar aan hebben getild - aan te geven bij de politie (CGVS, pg.9). Bovendien dient ook de aanvaring met uw vader te worden gerelativeerd daar hij u het huis uit zette, maar vervolgens wel oogluikend toeliet dat u gedurende drie dagen na het incident nog steeds in zijn huis verbleef (CGVS, pg.10). Niets dat er ook op wijst dat u de ruzie met uw vader in de toekomst misschien niet zou kunnen bijleggen.

Het feit dat u zich na een jarenlang verblijf in Nederland niet meer kunt conformeren met de heersende normen en waarden in Irak kan het toekennen van een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4, § 2, b niet rechtvaardigen.

De documenten die u ter staving van uw asielaanvraag heeft voorgelegd kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen daar zij enkel uw identiteitsgegevens en uw terugkeer naar Irak bevestigen. Deze elementen worden echter niet door het CGVS in twijfel getrokken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkoek in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkoek te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkoek in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkoek merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkoek is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkoek. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkoek leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkoek" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkoek is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkoek subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkoek nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkoek dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkoek aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkoek blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkbaar verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkoek is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkoek actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkoek aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift de schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 52 § 2, 57/6 lid 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Volgens verzoeker oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht dat zijn relaas ongelooftwaardig is.

Waar de commissaris-generaal stelt dat de tatoeages door verzoeker zelf werden aangebracht en geen aangeboren of onveranderlijk kenmerk vormen, is volgens verzoeker onjuist, gezien een dergelijke tatoeage niet kan verwijderd worden en weldegelijk onveranderlijk is.

Waar de commissaris-generaal volgens verzoeker stelt dat de problemen gerelativeerd dienen te worden omdat hij verzuimde om de incidenten, waaronder de steekpartij, aan te geven aan de bevoegde overheidsdiensten wijst verzoeker erop dat hij zich in een positie bevond waarin dit geen soelaas zou geboden hebben. Hij werd immers aangevallen omwille van zijn levenshouding die ook door personen van de bevoegde overheidsinstanties niet geapprecieerd wordt. Verzoeker wou dan ook niet nog meer aandacht op hem richten. Uit de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geciteerde elementen blijkt overigens dat de politionele overheidsinstanties zelf het doelwit zijn van aanslagen en onregelmatigheden. Verzoeker vraagt zich dan ook af hoe het hem verweten kan worden geen contact op te nemen met deze instanties wanneer hij wordt aangevallen. Als de veiligheidsdiensten zelfs niet in staat zijn zichzelf op een behoorlijk wijze te verdedigen kan het zeker niet verwacht worden dat zij verzoeker op een behoorlijke wijze zouden beschermen.

Verzoeker benadrukt zijn land voor het eerst te zijn ontvlucht toen hij amper vijftien jaar oud was. Hij spendeerde de belangrijkste jaren van zijn jeugd in Nederland en is volledig verwesterd. Het is dan ook onredelijk en vernederend om hem te vragen de normen en waarden die hij hier aanleerde overboord te gooien en te stellen dat hij zich maar opnieuw moet aanpassen aan de lokale gewoontes van zijn land van herkomst. Verzoeker beroept zich op artikel 3 EVRM ten einde geen mensonwaardige en vernederende behandeling te moeten ondergaan in zijn land van herkomst en claimt weldegelijk recht te hebben op subsidiaire bescherming. Verzoeker heeft de op hem rustende bewijslast voldaan en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht aannemelijk gemaakt gezien hij een coherent en geloofwaardig asielaanvraag dat niet strijdig is met algemeen bekende gegevens uiteengezet heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaat te kort door de bocht door te stellen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming omdat hij zich maar anders moet gedragen. Bovendien geeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf aan dat Kirkoek geteisterd wordt door aanvallen tegen high profile doelwitten. Verzoeker stelt onder deze categorie te vallen aangezien hij als (ex-) Europeaan voor velen een bron van ergernis is wegens de culturele verschillen. Zelfs zijn eigen familie heeft zich tegen hem gekant.

2.2. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn

ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangehaalde motieven om zijn land van herkomst te verlaten houden geen verband met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag noch houden zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt immers dat hij zijn land is ontvlucht omdat hij zich niet kon conformeren met de Iraakse cultuur en de plaatselijke waarden en normen. Zo stelt verzoeker dat hij zich een vreemdeling voelde in Irak (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 7), dat het probleem is dat de mentaliteit daar volledig anders is (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 10) en dat hij zich daar niet kon aanpassen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 11). Gelet op deze verklaringen maakt verzoeker geenszins een *nexus* met het Vluchtelingenverdrag aannemelijk. Ook de verklaring dat hij een aanvaring in het kapsalon had met de vader van een klant, waarbij slechts geroepen en getierd werd, waarna hij ontslagen werd en dat dit een eenmalig incident was (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 9) houdt net zoals het conflict tussen verzoeker en zijn vader, die verzoeker uit huis heeft gezet omwille van zijn tatoeages (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8), dat enkel binnen de familiale sfeer kadert, evenmin verband met één van voormelde criteria. Evenmin kan uit deze verklaringen worden afgeleid dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen.

2.3. Internationale bescherming kan bovendien slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil invoeren. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker het incident waarbij hij een messteek in de arm kreeg niet heeft gerapporteerd aan de politie. Waar verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaart dat hij dit heeft nagelaten omwille van het feit dat *“Als je naar de politie gaat met zo'n probleem, zeggen ze dat je het zelf hebt veroorzaakt”* (stuk 4, gehoorverslag , p. 9) merkt de Raad op dat dit geen aanwijzing is die er op zou duiden dat hij zich niet zou kunnen beroepen op de bescherming van de Iraakse autoriteiten.

Voor zover verzoeker aanvoert dat hij in Irak vervolgd wordt in vluchtelingenrechtelijke zin of een risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet omwille van zijn uiterlijk, levenshouding en verwestering toont hij niet aan dat de autoriteiten in Irak hem desbetreffend geen bescherming willen of kunnen bieden. Het argument dat zijn levenshouding ook niet door de personen van de bevoegde overheidsinstanties geapprecieerd wordt, is slechts een loutere bewering, die verzoeker geenszins objectief onderbouwt.

Waar verzoeker verwijst naar de bij het administratief dossier gevoegde informatie waaruit blijkt dat de politionele overheidsinstanties zelf het doelwit zou zijn van aanslagen en onregelmatigheden en bijgevolg dan ook niet in staat om verzoeker bescherming te bieden, merkt de Raad op dat verzoeker geenszins aantoonbaar dat de politie ondanks de aanslagen en onregelmatigheden, niet meer in staat zou zijn om haar functie genoegzaam uit te oefenen of dat dit voor gevolg heeft dat verzoeker de toegang tot bescherming zou worden ontzegd.

De Raad ziet bijgevolg geen enkele reden waarom verzoeker geen beroep kon doen op de bescherming vanwege zijn nationale autoriteiten.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers uit Kirkook in Centraal-Irak actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen poging om deze vaststellingen te weerleggen en deze blijven dan ook onverminderd gehandhaafd.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook, aanwezig in het administratief dossier, blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dat dit geen situatie is van “open combat”. De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Kirkook lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, etnische minderheden en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen

enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkoek is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Waar verzoeker aangeeft dat hij “*als ex-europeaan voor vele een inkomstenbron [is] en een bron van ergernis wegens culturele verschillen*”, blijkt niet dat hij behoort tot een van hoger genoemde risicogroepen tegen welke in toenemende mate doelgericht geweld wordt gepleegd.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve wordt verwezen naar wat hoger werd uiteengezet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF